Úvod do programovacích stylů o poznámky k přednášce

12. Paralelní programování

verze z 5. prosince 2023

Příkaz

global variable

použitý na začátku těla funkce deklaruje, že proměnná variable je globální. Nastavení hodnoty proměnné variable vede k změně globální proměnné variable.

Například uvažujme program:

```
x = 0
def f():
    x = 1
def g():
    global x
    x = 1
```

Zavolání funkce f neovlivní hodnotu globální proměnné x:

```
>>> f()
>>> x
```

Naproti tomu zavolání funkce g vede ke změně globální proměnné x:

```
>>> g()
>>> x
```

Vezměme programy process1, ..., processn a program globals. Zápis:

globals		
process1		${\it process} n$

nazveme paralelním programem. Programy process1, ..., processn se nazývají **procesy**. Program *globals* definuje globální proměnné, které procesy používají.

Například:

x = None		
x = 1	x = 2	

Paralelní program

globals		
process1		${\it process} n$

se vykoná tak, že se nejprve vykoná program *globals* a následně se libovolně proloží příkazy procesů *process*1, ..., *process*n. Konkrétní posloupnost provedených příkazů se nazývá historie paralelního programu.

Například vykonání:

x =	None
x = 1	x = 2

povede buď na historii:

x = None

x = 2

x = 1

nebo na historii:

x = None

x = 1

x = 2

Výsledek vykonání paralelního programu je nedeterministický. Například u výše uvedeného programu nevíme, zda je po skončení programu hodnota proměnné **x** jedna, nebo dva.

Výraz je z hlediska vyhodnocování atomický, pokud

- 1. obsahuje nejvýše jednu proměnnou *variable*, která může být změněna v jiném procesu,
- 2. a obsahuje ji nejvýše jednou.

Příkaz přiřazení variable = expression je z hlediska vykonávání $atomick\acute{\mathbf{y}},$ pokud

- 1. výraz *expression* je z hlediska vyhodnocování atomický a proměnná *variable* není čtena ani měněna v jiném procesu
- 2. nebo *expression* neobsahuje žádnou proměnnou, která může být změněna v jiném procesu.

Příkazy v procesech v paralelním programu musí být atomické. Například oba příkazy v následujícím programu jsou atomické.

$$x = None$$
 $x = 1$ $x = 2$

K práci s paralelním vykonáváním používáme knihovnu co nelézající se v souboru co.py. Knihovna se importuje příkazem:

from co import *

Funkce z knihovny co:

```
co_call(function1, ..., functionn) => None
```

paralelně zavolá funkce function1, ..., functionn bez parametrů a čeká až volání všech funkcí skončí.

Program:

globals		
process1		${\it process} n$

můžeme zapsat kódem:

```
globals

def p1:
    process1

:

def pn:
    processn

co_call(p1, ..., pn)
```

kde v každé funkci deklarujeme všechny globální proměnné, které funkce mění. Například:

$$x = None$$
 $x = 1$ $x = 2$

zapíšeme jako:

```
x = None
def p1():
    global x
    x = 1
def p2():
    global x
    x = 2
co_call(p1, p2)
   Pro zvýšení pravděpodobnosti některých historií přidáme náhodné čekání:
x = None
def p1():
    global x
    random_sleep()
    x = 1
def p2():
    global x
    random_sleep()
    x = 2
co_call(p1, p2)
   Po vykonání programu nevíme, zda:
>>> x
nebo:
>>> x
2
```

Příkaz x = x + 1 v následujícím programu není atomický:

Převedeme jej na dva atomické příkazy:

x = 0		
tmp1 = x + 1	tmp2 = x + 1	
x = tmp1	x = tmp2	

Proměnné tmp1 a tmp2 jsou lokální. Jaké jsou všechny možné historie programu? Jaké jsou možné hodnoty proměnné x po skončení programu?

Možná historie programu:

$$x = 0$$

 $tmp1 = x + 1$
 $tmp2 = x + 1$
 $x = tmp1$
 $x = tmp2$

vedoucí na hodnotu jedna.

Protože jsou proměnné tmp1 a tmp2 lokální, můžeme je přejmenovat tak, aby se jmenovali stejně:

U historie pak ale musíme u každého příkazu uvést, který proces ho vykonal:

$$x = 0$$
1 tmp = x + 1
2 tmp = x + 1
1 x = tmp
2 x = tmp

Pro testování zopakujeme v každém procesu inkrementaci stokrát:

```
x = 0

def p():
    global x
    for i in range(100):
        random_sleep()
        tmp = x + 1
        random_sleep()
        x = tmp

co_call(p, p)
print(x)
```

Jaká čísla může program vytisknout?

Uzamčením můžeme vynutit vykonání části kódu atomicky. **Zámek** je hodnota, která se vytváří voláním make_lock() funkce z knihovny co. Uzamčení bloku block zámkem lock provedeme následovně.

```
with lock: block
```

Přesněji pokud chceme část kódu block provést atomicky, musíme ho a všechny části kódu, které v jiných procesech mění proměnné v block uzamknout stejným zámkem.

Například v programu:

jsou příkazy x = x + 1 atomické.

Globální proměnnou můžeme využít k předání hodnoty mezi procesy. Například:

x = None	
	while x == None:
:	pass
x = 1	:

Pro pohodlnější komunikaci mezi procesy používáme **frontu**. Frontu vytvoříme instanciací třídy **Queue** z knihovny **co**. Frontě můžeme zaslat následující dvě zprávy.

Zpráva

```
queue.put(value) => None
```

přidá hodnotu na konec fronty.

Zpráva

```
queue.get(value) => value
```

odebere hodnotu ze začátku fronty a vrátí ji. V případě, že je fronta prázdná, čeká dokud fronta nebude prázdná.

Obsluhy obou zpráv jsou atomické.

Předání hodnoty pomocí fronty:

q = Queue()	
:	<pre>value = q.get()</pre>
q.put(1)	:

K tisku v paralelním programu je potřeba používat funkci safe_print, která vytiskne zadané hodnoty podobně jako vestavěná funkce print. Například:

q = Queue()	
q.put(1)	<pre>safe_print(q.get())</pre>
q.put(2)	<pre>safe_print(q.get())</pre>

Funkce

```
start_process(function, arg1, ..., argn) => process
```

knihovny co vytvoří a vrátí proces, ve kterém proběhne volání funkce function s argumenty $arg1, \ldots, argn$.

Funkce knihovny co:

```
join_process(process) => None
```

čeká, než proces skončí. Na skončení všech vytvořených procesů je potřeba čekat. Například:

$$x = None$$
 $x = 1$ $x = 2$

je možné zapsat i takto:

```
x = None

def p():
    global x
    random_sleep()
    x = 1

process = start_process(p)
random_sleep()
x = 2
join_process(process)
```